

Berlin nem fél elmélyíteni kapcsolatait Pekinggel

Olaf Scholz az első nyugati vezető, aki a pandémia óta Kínába látogat

Bár egyes uniós tagállamok tartanak Berlin különutas gazdaságpolitikájától, a német üzleti érdekek továbbra is fontosnak tartja a Kínával való kétoldalú kapcsolatok erősítését, nem meglepő tehát, hogy Olaf Scholz kancellár az első nyugati vezető, aki a koronavírus-járvány kitérője óta Pekingbe látogat. Moldicz Csaba, a Mathias Corvinus Collegium külgazdasági műhelyének vezetője a Magyar Nemzetnek ezeket a kapcsolatban elmondta: ezért is érdekes olvasni azokat a rosszinulatú cikkeket, amelyek azt próbálják bizonygatni, hogy Kína felvásárolja Közép-Európát, miközben Peking mostanáig nagyságrendekkel többet fektetett be Németországban.

Emmanuel Macron francia elnök a német kancellárral együtt képviselné „Európa hangját”

Foto: Xijianping/Europress/AFP

K Í N A
Tóth Loretta

A német kancellár a nyugati vezetők közül az első, aki Pekingbe utazik nem sokkal azután, hogy a Kínai Kommunista Párt (KKP) 20. kongresszusán harmadszorra is megválasztották Hszi Csinping kínai elnököt a párt főtitkárává, lehetővé téve, hogy a 69 éves politikus megkezdje újabb ötéves ciklusát. Olaf Scholz ma kezdődő kétnapos vizitívvel kapcsolatban az elmúlt hetekben több uniós vezető is óvatos kritikát fogalmazott meg, legutóbb az uniós állam- és kormányfők október közepén megrendezett csúcstalálkozóján, amelyen a balti államok egyetértelművé tették: a Berlin által kezdeményezett kétoldalú diplomáciai találkozót rontja az Európai Unió azon célkitűzését, hogy az uniós blokk „egy hangon” beszéljen Kínával. „Az ő érdekük, hogy megosztottak legyünk. A mi érdekünk, hogy egységesek legyünk” – mondta Kaja Kallas észt miniszterelnök, nagy egyetértésben lett és litván kollégájával.

MACRON IS SZÍVESEN LENNE „EURÓPA HANGJA”

Azonban az, hogy Scholz egyedül megy Kínába, valószínűleg még a balti államok vezetőinél is jobban bosszantja Emmanuel Macront: a Le Monde című francia lap írt arról elsőként, hogy Párizs szeretne volna, ha Macron és Scholz közösen utazik Pekingbe, és együtt képviselik közösen „Európa hangját”, a franciák ráadásul más időpontot – nem néhány nappal a KKP kongresszusa után, ezzel is legitimizálva Hszi hatalmát – szorgalmaztak volna. Scholz azonban úgy tűnik, más elképzelései vannak, ami nem meglepő annak fényében, hogy Kína számára Németország a legfontosabb uniós partner, Macron ráadásul már több fórumon is azt hangoztatta: „újra kell gondolni az EU–Kína kereskedelmi párbeszédet”.

Moldicz Csaba, a Mathias Corvinus Collegium külgazdasági műhelyének vezetője lapunk megkeresésére elmondta: noha az Európai Unió a Kínához fűződő kapcsolatát korábban stratégiai partnerségként jellemezte, az elmúlt években már csak PCR angol rö-

vidítéssel írták le, amely az együttműködő partnert („partner”), a gazdasági versenytársat („competitor”) és rendszerszintű vetélytársat („rival”) látta Kínában. A Kína-szakértő szerint a nemzetközi feszültségek növekedése és az EU drámaian átalakuló Kína-képe okán az Európai Külügyi Szolgálat által készített legújabb elemzés már totális versenytársnak írja le Kínát, amely az együttműködés korlátozott lehetőségével rendelkezik csak. – Ez a leírás nem igazán azt mutatja meg, hogy Kína mit jelent az EU-nak vagy akár Magyarországnak, sokkal inkább az amerikai külpolitikai érdekek tükröződését lehet benne látni. A kérdés persze, hogy a jelentésnek ezt a megfogalmazását elfogadják-e később az EU külügyminiszterei – magyarázta a szakértő.

A NÉMETEKHEZ ÉRKEZIK A LEGTÖBB BEFEKTETÉS

Moldicz Csaba hozzátette, Macron általánosságban szereti azt az álláspontot képviselni, hogy az EU „egy hangon” lépjen fel a nemzetközi tér bizonyos szereplőivel, de mindig felmerül a

kérdés, hogy mégis kinek a hangja tudja képviselni a 27 tagállam egymástól olykor különböző érdekeit. A szakértő szerint ugyanis teljesen világos, hogy például Németországnak és Franciaországnak eltérő érdekei vannak Kínával kapcsolatban. – Ha megnézzük, hova érkeznek a kínai befektetések, azt látjuk, hogy az Európai Unió tagállamai közül Németország toronymagasan vezet – magyarázta a kutató, hozzátéve: ezért is érdekes olvasni azokat a rosszinulatú cikkeket, amelyek azt próbálják bizonygatni, hogy Kína felvásárolja Közép-Európát, miközben Peking mostanáig nagyságrendekkel többet fektetett be Németországba. Mint mondta, Németországban jellemzően a stratégiai fontos ágazatokba érkeznek kínai befektetések, ilyen például a német ipar gerincét adó autópár, miközben a franciaországi vagy akár az olaszországi beruházások inkább a mezőgazdasági vagy turisztikai szektorokban érhetők tetten, amelyek bár szintén fontosak, de nem stratégiai jelentőségűek.

Moldicz Csaba kitért arra is: nem mellékes szempont az sem, hogy egyet-

len olyan uniós tagállam van, amelynek olyan területen is van érdekeltsége, ahol Kínával közvetlen – kereskedelmi vagy technológiai – összetűzésbe kerülhet, ez pedig Franciaország. – Elég csak az egykori francia gyarmatokra gondolni Afrikában, tekintve, hogy Kína az elmúlt időszakban előretört a fekete kontinensen, az Egy övezet, egy út kezdeményezés keretében pedig arra törekszik, hogy az erőforrások, illetve a növekedő piacok megszerzésének reményében növelje az együttműködést az afrikai országokkal – változta a szakértő.

A PRAGMATIKUS VISZONY SEGÍTI A DIVERZIFIKÁCIÓT

A balti államok Kína-politikájában bekövetkezett 180 fokal fordulat a szakértő szerint elsősorban azzal magyarázható, hogy mindhárom, Oroszországgal határos országra külső nyomás helyeződik, mégpedig elsősorban az Egyesült Államok irányából. – Az ő stratégiai érdekek a biztonság megerősítése, és az egyetlen állam, amely ezt garantálni tudja nekik Oroszországgal szemben, az az Egyesült Államok – vélte a kutató, hozzátéve: a rövid távú geopolitikai érdekek felülírják azokat a gazdasági érdekeket, amelyek a Kínával való együttműködést helyeznék előtérbe.

Magyarországgal kapcsolatban a szakértő hangsúlyozta: figyelembe véve, hogy milyen hatalmas kínai beruházások kezdődnek hazánkban, egyáltalán nem lehet azt mondani, hogy a keleti nyitás haszontalan lett volna, hiszen a stratégiának kézzelfogható sikerei vannak. – Ennek legutóbbi példája a valaha volt legnagyobb, mintegy 3000 milliárd forint összártékú Contemporary Amperex Technology Co. Limited (CATL) beruházása, amely közvetlenül kilencezer új munkahelyet hoz létre Debrecenben – emlékeztetett Moldicz Csaba. Hozzátette: Magyarország és Kína között kiegyensúlyozott, pragmatikus és a magyar gazdasági érdekek figyelembevételére épülő külpolitikát lehet látni, amelynek legfőbb érdeke a diverzifikáció. – A diverzifikációra márpedig nagy szükség van a kereskedelemben és a befektetések terén, de említethetnénk akár a pénzügyi forrásokat is. Gondoljunk csak a Brüsszellel való vitánkra a helyreállítási alap forrásainak lehívására vonatkozóan! A későbbiekben akár az ilyen helyzetek miatt is felértékelődhet a Kínával való pragmatikus viszonyunk – emelte ki Moldicz Csaba.